

Sygnatura akt IV U 241/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 20 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maja Snopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2023 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 15 zzs¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu (...)

sprawy z odwołania A. M. (1)

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 12 maja 2022 r., znak: (...). (...).1230.2022

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Powód A. M. (2) wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. odmawiającego zaliczenia powoda do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Strona pozwana przesłała odwołanie do Sądu nie znajdując podstaw do zmiany wydanego orzeczenia.

W toku postępowania Sąd

ustalił następujący stan faktyczny:

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. nie zaliczył powoda do stopnia niepełnosprawności. Powód wniósł odwołanie od tego orzeczenia.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. uchylił zaskarżone orzeczenie i zaliczył powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Dowód: akta (...) (w załączeniu)

Z przyczyn neurologicznych, kardiologicznych i okulistycznych powód nie może zostać zakwalifikowany do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Dowód: opinia biegłego neurologa k.17-19

biegłego kardiologa k.43-44

biegłych okulistów k. 59, 74-75

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Zgodnie z tymi przepisami ustala się trzy stopnie niepełnosprawności:

- znaczny – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. zaspokajania bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się, komunikację;

- umiarkowany – gdy niepełnosprawny jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych;

- lekki – gdy niepełnosprawny jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki lecznicze.

Ponieważ dla rozstrzygnięcia sprawy wymagane były wiadomości specjalne z zakresu medycyny – celem ustalenia stanu zdrowia powoda w sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłych neurologa, okulisty i kardiologa. Biegły neurolog na podstawie badania i analizy dokumentacji medycznej wskazał, że z przyczyn neurologicznych powód może zostać zakwalifikowany do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Biegła podkreśliła, że powód leczy się z powodu nawracających dolegliwości bólowych kręgosłupa, lecz przeprowadzone badanie fizykalne nie ujawniło dysfunkcji w zakresie układu nerwowego. Biegła wskazała także, że powód powinien zostać przebadany przez okulistę i kardiologa.

Biegły kardiolog także wskazał, że powód nie kwalifikuje się do orzeczenia wyższego niż lekki stopnia niepełnosprawności. Biegły podkreślił, że wyniki badań nie wskazują na występowanie u powoda takich następstw choroby nadciśnieniowej lub występowania u powoda innej dysfunkcji układu sercowo naczyniowego, które można by uznać za przesłankę do orzeczenia umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Natomiast biegły okulista J. O. wskazał, że powód nie może zostać zaliczony do żadnej grupy niepełnosprawności. Powód zakwestionował badanie przez biegłego okulistę i wniósł o innego biegłego. Biegła E. K. także wskazała, że obecny stan okulistyczny nie kwalifikuje powoda do zaliczenia do osób niepełnosprawnych z powodu naruszenia czynności narządu wzroku.

Tym samym biegli w opinii podzielili wnioski (...) i uznali, iż powód nie może zostać zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe. Sąd nie dopatrzył się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie i nie znajdując podstaw do zakwestionowania opinii, dając im wiarę w całej rozciągłości jako wyczerpującym i w sposób rzeczowo i przekonująco uzasadnionym. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o powołane przepisy i na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc oddalono odwołanie.